

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1737/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈКП ГСП „Београд“, чији је пуномоћник Јелена Ћетковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 376/25 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 376/25 од 06.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 376/25 од 06.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2303/24 од 08.11.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране у току рада, за период од јуна до октобра 2021. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе као у том ставу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране на раду која би требало да се исплаћује у боновима, за период од јуна до октобра 2021. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе као у том ставу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 36.306,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 376/25 од 06.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2303/24 од 08.11.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује сходно одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе да се размотре правна питања од општег интереса и правна питања у интересу равноправности грађана као и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца, као запосленог код туженог, за исплату припадајуће накнаде за трошкове исхране у току рада у предметном периоду, коју му тужени није исплатио, сходно одредбама Закона о раду и чл. 64. Колективног уговора туженог. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, с обзиром да су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредби материјалног права. Такође, тужени уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 13.06.2024. године, а вредност предмета спора је 14.250,80 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на потраживање у новцу у коме вредност побијаног дела пресуде не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**